

Ontmoetingskerk Dordrecht

2e adventszondag 8 december 2019

Voorganger: ds. Kees Streefkerk

Organist: Myong-hee Chon

**m.m.v. Dutch Christian Choir o.l.v. Ineke de Vries
en gemeenteleden**

Welkom

Aansteken van de kaarsen

Tekst: Eén kaarsje brandt,
maar kijk, er komt een lichtje bij.
Het tweede kaarsje gaat nu aan;
een stralende toekomst voor jou en mij.

Orgelspel: Nun komm, der Heiden Heiland – Dietrich Buxtehude

Stilte

INTREDE

Psalm van de zondag (*staande*): Psalm 80: 1, 7

Groot: Evi: God is altijd om ons heen
en ook Jezus is bij ons.
v De goedheid en de vrede van God de Vader
en van Jezus Christus onze Heer voor ons allen.
a AMEN

Bemoediging en drempelgebed

Evi: Onze hulp komt van de HEER
a DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT.
Evi: die eindeloos trouw is
a EN ONS EN ONZE WERELD
NOOIT LAAT VALLEN
Evi: Goede God,
vol vertrouwen wachten we op U.
Wij hopen op licht voor ons hart en ons leven.
Wij hopen op licht voor onszelf en voor elkaar.
Wij kijken uit naar een dag die er nooit eerder is geweest.
v Maak met ons een nieuw begin.
Maak onze handen sterk
voor het werken aan uw rijk.
a AMEN.

Zingen: Lied 453: 1, 2 (Lied van de maand)

We gaan weer zitten

Met de kinderen – Adventsproject met Micha

Zingen: Projectliedlied Geef licht!

- De kinderen gaan naar de kinderdienst

Gebed om ontferming

Zingen:

Lied 463: 1, 3, 6, 7, 8

Als appelbloesem in de winter

Kerstoratorium

Tekst: Marijke de Bruijne

Muziek: Anneke van der Heide,

Peter Rippen en Chris van Bruggen

PROLOOG

Muziek voor fluit en hobo

Jesaja 9: 1 – 6

Het volk dat rondwaalt in het donker

ziet dan een helder licht,

over hen die wonen in een land vol duisternis

gaat dan een stralend licht op.

Uitbundig laat Gij hen juichen

en overstelpt hen met vreugde:

zij verheugen zich voor uw aanschijn

zoals er vreugde is bij de oogst

en gejuich bij het verdelen van de buit.

Want het drukkende juk,

de stang op de schouders,

de stok van de drijver,

Gij breekt ze stuk als op de dag van Midjan.

Want alle dreunende stampende laarzen en

met bloed doordrenkte mantels worden

verbrand en verteerd door het vuur.

Want een kind wordt ons geboren,

een zoon wordt ons gegeven.

De heerschappij rust op zijn schouders;

men noemt hem:

Wonder van beleid, Sterke God,

Vader voor eeuwig, Vredevorst.

Stem: Hoor! Luister! Stilte!

1. Koor 2 allen

Groot de luis - ter, de ma - jes - teit van de - ze
nacht. Zil - ver haar kris - tal - len stil - te.

Stem: Luister! Luister..... niets.

Koor: Huiver voor het heilige,
Voor het duister deze stilte.
Huiver voor het heilige.

Stem: Hoor! Luister! Het heilige nadert.

Koor:
Zwanger van wat geweest is
rust ons leven, rust het jaar
in de schoot van het donker.

Stem: Luister! Luister! Naar het niets.

Koor:
Nacht zonder uren, wieg van de tijd.
Wachten, wachten tot volgroeid is,
sterk geworden een nieuwe dag.
Het jonge licht, de kleine vonk van hoop-doet-leven is geboren.

Stem: Luister! O, hoor toch! Iets nieuws is begonnen!

Koor:
Vol vloeit het zwijgen, warm wordt de nacht.
Nabij, heel nabij treedt het schuttende heilige.
Levende stilte. Dichtbij de hemel,
nachtblauw haar mantel.
En honderden, duizenden sterren.

Stem: Luister! Luister! Hoor! De stilte leeft.

Lied van dansende atomen
die zich zoekende verbinden
tot de kleinste levenskernen
wiegen, waarin God wil wonen.

Energieën, lichtspiraal
varen trillend door de ruimten,
taal, die stemloos, zonder woorden
cirkelt rond planetenbanen.

Koor:

Vrede, vrede, gezegend met vrede,
de wereld, de mens.
Dat zij elkaar raken,
het hart van de hemel,
het hart van de aarde
en hoop wordt geboren opnieuw en opnieuw.

Allen:

Vre-de, vre-de, ge-ze-gend met vre-de de we-reld de mens.

Solo:

Luister en hoor toch gezongen, gezien,
licht dat van nergens komt, nergens komt.

Vre-de, vre-de, ge-ze-gend met vre-de de we-reld de mens.

Solo:

Zang zonder woorden, geluidloze klank,
Licht dat van nergens komt, nergens komt.

Vre-de, vre-de, ge-ze-gend met vre-de de we-reld de mens.

Solo:

Dans van de sferen, gegrepen en vrij,
Liefde die jou omarmt, jou omarmt.

Vre-de, vre-de, ge-ze-gend met vre-de de we-reld de mens.

Solo:

Thuis op de aarde, gekend door het licht,
Vrede die bij je blijft, bij je blijft.

Vre-de, vre-de, ge-ze-gend met vre-de de we-reld de mens.

Meditatief moment

Koor:

1. Dag en nacht en eeuw verdwenen,
aan de grenzen van ons weten,
rakend aan het puur bestaan,
trilt de huid van tijd en ruimte,
sterrenstromen langs ons gaan.

2. Even zijn wij opgenomen
in een vloed van lichtfontein, in
in een stroom zo onbekend,
zo nabij en zo ongrijpbaar,
even weten wie je bent.

Meditatief moment

Vre - de, vre - de, ge - ze - gend met vre - de, de we - reld, de
mens. Dat zij el - kaar ra - ken, het hart van de he - mel, het hart van de
aar - de en hoop wordt ge - bo - ren op - nieuw en op - nieuw. Vre - de,
vre - de, ge - ze - gend met vre - de, de we - reld, de mens. mens

Solo:

Aarde in haar winterbaan,
kort en klam en grijs de dag,
komend uit en ingaand tot
-zonder einde of begin-
de lange nacht.

Stem:

Blijf niet aan vroeger denken,
aan wat voorbij is,
nu ga ik iets nieuws beginnen,
het ontluikt al,

zie je het niet?

Koor:

Er is voedsel, overdaad. Tijd van rust, van dankbaarheid.
Goeds om op terug te zien, nieuw geluk dat komen gaat,
belofte blijft.

Stem:

Angst die onderhuids blijft...
Woede die niet valt uit te drijven...
Tranen niet gehuild... Jarenlange nacht...
Zoveel onbegrepen leed en
wreedheid van de oorlog... Zoveel pijn...
Niets wordt uit het niets geboren,
kwaad baart lijden en hebzucht honger.
Slechtheid overheerst, ziekte is ons deel.
Niet aan vroeger denken,
aan wat nog niet voorbij is?
Kan iets nieuws beginnen, iets ontluiken,
waar deze dingen nog zo machtig zijn?

Koor:

Weggeborgen, weg van licht
rust het zaad in zwarte grond,
tot het, sterk genoeg, ontkiemt,
niemand kent de juiste tijd
wanneer het komt.

Rustig door het donker gaan,
zoeken naar de kleinste vonk
die het duister hart verlicht,
die de wereld leefbaar maakt
en vrede komt.

Stem:

De zieners, de zoekers,
zij heffen het hoofd,
verwachting wordt vervuld
en even raakt de eeuwigheid
de mensen in hun tijd.

De werkers, de zwoegers op jacht naar succes
van tijd en geld, gewin, hun aandacht is even gewekt.

De drijvers, de dravers in slag met de tijd,
hun wedloop naar de top, gaan even met langzamer stap.

Bereiders van feesten, de helpers in nood,
verzorgsters van een kind, zij heffen het luisterend hoofd.

De zieners, de zoekers, zij zijn reeds op weg

en strooien hun bericht van vrede op aarde, geluk voor de mens
vol vreugde om zich heen.

En even raakt de eeuwigheid de mensen in hun tijd.

Koor:

1. In de harten van de mensen
leeft een eeuwenoud gerucht
van een wereld die volmaakt was,
waarvan God zag dat zij goed was,
lichtend beeld dat van ons vlucht.

2. Echo die in ons blijft klinken,
vonk van God, geef ons de durf
't met dit sprankje hoop te wagen
tot het groeiend wordt voldragen,
ons van binnenuit vervult.

3. Als een kind zo klein en kwetsbaar,
teer, maar toch vol zachte kracht,
wordt dan Christus steeds herboren.
Wat in 't donker leek verloren
wordt weer aan het licht gebracht.

4. Dun-ne draad van licht en le-ven, Geest van God die ons ge-leidt,
voer door eeu-wen en door da-gen, ons naar heel-heid
die de aar-de van ge-bro-ken - heid be - vrijdt.

Meditatief moment

Koor:

Als appelbloesem in de winter bloeit de vrede.

Stem:

Iets nieuws is begonnen, het ontluikt al, zie je het niet?

Solo:

Als zij geboren wordt, de vrede aan het licht komt,
hoe klein is het maar, hoe weerloos en teder,
als een pasgeboren kind.

Als een pasgeboren kind,
dat moet groeien door onze zorgen,
onze aanwezigheid en onze trouw.

Zo wil de Eeuwige onder ons wonen,
als een pasgeboren kind.

Als een kind, zo klein en kwetsbaar,
teer, maar toch vol zachte kracht,
is nu Christus weer herboren.
Wat in 't donker leek verloren
is weer aan het licht gebracht.

Koor:
Als appelbloesem in de winter bloeit de vrede

Solo:
Wit en stil en puur en teder,
als een bloesem in de winter,
de geboorte van een kind,
dat het beste in ons losmaakt,
klein en kwetsbaar,
weerloos als het is.

Wonder van het leven
dat de dood verslaat,
nooit zo zichtbaar
als in het kleine kind
dat de warme moederschoot
pas verlaten heeft.

Vol stille vreugde staan wij
rondom dit pasgeboren zijn.
In ons wordt geboren
wat ons teruggeeft aan onszelf.

Koor:
Als appelbloesem in de winter bloeit de vrede.

Stem:
Iets nieuws is begonnen, het ontluikt al, zie je het niet?

Koor:

1. Wit en stil en puur en teder
wil zij deel zijn van ons leven,
wonen in ons huis.

2. Blij en rijk maakt zij ons leven
door de zorg die wij haar geven,
zorg als voor een kind.

3. Groot en goud en sterk en stralend
brengt zij mens en machten samen,

4. Wit en stil en puur en teder
bloeit de hoop op uit de vrede,

groeit in hen als kracht.

glanzend, altijd groen.

Stem:

Vrede op aarde, vrede om je heen,
overal waar vrede is, is zoveel niet meer,

geen ruzie en geen oorlog,
geen verraad, bedrog of leugen.
Honger en tekorten zijn voorbij.
Marteling is onbekend.

Geen bedreiging meer en geen angst
voor klappen, mishandeling en verkrachting,
maar een veilig wonen.

Waar vrede heerst wordt het werk gedeeld,
de armoede is verdwenen.
Er is geen ongelijkheid tussen ras,
godsdienst of geslacht.

Oud weegt even zwaar als jong.
Sterk telt niet meer dan zwak.

Waar vrede heerst, lopen wij
elkaar niet meer voorbij.
Wij zien als mens de ander staan.
Vriendschap bloeit onverwacht.

Maar ziekte en dood zullen blijven bestaan,
de nacht en de duisternis verdwijnen niet,
het kwaad zal blijven.

Koor:

Hart van de hemel, hart van de aarde,
wil elkaar raken,
opdat wij mensen
niet zo verloren staan.

Stem:

Als appelbloesem in de winter bloeit de vrede
en geeft ons hoop en moed van leven,
even aan onszelf teruggegeven.

Koor:

1. Aan onszelf teruggegeven, korte spanne uitgeheven

boven lasten van het leven, zagen wij in een flits,
het was maar even, hoe wij mogen zijn.

2. Beeld dat wij nu in ons dragen, stralend licht dat onze dagen
richting geeft door wat wij zagen. Lijf en geest voelen in
de diepste lagen heelheid die geneest.

3. Vol - heid heb - ben wij er - va - ren waar w' in vre - de sa - men wa - ren,
4. Vleug van eeu - wig - heid, ont - lo - ken in een schep - ping zo ge - bro - ken,
on - ze on - rust kon be - da - ren, aan - ge - raakt door de
hoop als von - ken aan - ge - sto - ken om ons heen. Tijd van
he - mel die de aar - de vast - houdt en be - waart.
gaan is aan - ge - bro - ken, wij gaan niet al - leen.

Meditatief moment

Koor:

1. Zij die op de sterren reizen, op hun innerlijk kompas,
zijn de zieners en de wijzen, zoekers in de grote nacht.

2. Zij die op de sterren reizen, varende op de hemelkaart,
zoeken tekens in de ruimte naar het hart van het bestaan.

3. Zij die op de sterren reizen, op gedachten snel als licht,
zien de grootheid van het kleine in een pasgeboren kind.

4. Zij die op de ster - ren rei - zen vin - den ster - ren in hun hart,
5. Zij die op de ster - ren rei - zen bren - gen daar van - daan iets mee,
wor - den nieu - we zie - ners, wij - zen van een stra - lend gou - den dag.
want de af - glans van de sfe - ren geurt als wie - rook om ons heen.

Solo:

Dat verlangen dat maar blijft

naar licht dat van nergens komt, nergens komt.

Dans van de sferen.

Liefde die jou omarmt, jou omarmt,
gekend door het licht,
vrede die bij je blijft, bij je blijft.

Koor:

1. Dat verlangen dat maar blijft,
onrust die ons steeds weer drijft
naar de verten, horizon,
grenzen die je overschrijdt.

2. Land na land dat je bereist,
zoekend rust en veiligheid
en wie dat gevonden heeft
zoekt weer avontuur en strijd.

3. Antwoord brengt een nieuwe vraag
die de kern van leven raakt.
Zoeken, vinden, weer op zoek
naar de zin van het bestaan.

4. Le- vens - ja - ren gaan voor - bij. Lang- zaam- aan er-
- va - ren wij dat de ver - ten in ons zijn
oud en nieuw het - zelf - de zijn.

EPILOOG

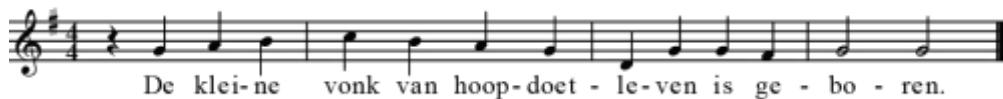
Stem:

Wij zieners, wij zoekers, wij zijn reeds op weg
en strooien ons bericht
van vrede op aarde, geluk voor de mens
vol vreugde om ons heen.
En even raakt de eeuwigheid
ons mensen in de tijd.

Koor:

Nacht zonder uren, wieg van de tijd.
Vreugde, vreugde, nu volgroeid,
is sterk geworden.

Een nieuwe dag, het jonge licht,
de kleine vonk van hoop-doet-leven is geboren.

Stem:

Iets nieuws is begonnen,
het ontluikt al,
Zie je het niet?

Koor:

Als bloesem in de winter bloeit de vrede,
Bloeit het leven, bloeit de liefde, bloeit de hoop.

Allen:

Als bloe-sem in de win - ter bloeit de vre - de,
blijfheth le - ven, bloeitde lief-de, bloeitde hoop. Als lief-de bloeitde hoop.

GEBEDEN EN GAVEN

Gebeden (dankgebed – voorbeden – stil gebed – Onze Vader)

Inzameling van de gaven

Zingen: Lied 444

ZENDING EN ZEGEN

Orgelspel

